

پژوهشگار

۲۷۶

| ضمیمه کتاب و ادبیات روزنامه جام جم | سه شنبه، ۱۵ آبان ۱۴۰۳ |

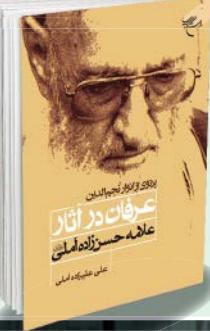
بارضا استادی درباره کتاب جدیدش «پرونده مختارنامه» گپ و گفتگو داشتیم

تهیه کننده مختارنامه پای کارم ایستاد

۴|<>

عرفان
در آثار علامه
حسن زاده آملی

۷|<>

بریم ترکیه؛
چی بشه؟!

۶|<>

روایتی از
جاری بودن زندگی
در اوج جنگ

۳|<>

گزارش قفسه کتاب از رونمایی و بررسی کتاب «خیابان لوگاوینا»

روایتی از جاری بودن زندگی در اوج جنگ

هیچگاه دنبال جلب توجه نبودند؛ اما بیشتر روایت‌ها جذاب و شیرین است که بیشتر نشان از این است که زندگی جاری است.

کنسروهای باقی مانده از جنگ و بتنا

محمد مهدی حیدری؛ شرایط زندگی در زمان جنگ شرایطی بدون آب، برق، گاز و گذاردمای منفی^۱ درجه بوده است. مردم برای گرم ماندن کمدها و درهای چوبی خود را به آتش می‌کشیدند. بیشتر غذای آنها کنسروهای باقی مانده از زمان جنگ و بتنا بود که توسط آمریکایی‌ها ارسال شده بود.

ماه سوم جنگ مک‌های ایران شروع شد. درخواست از سوی بوسنی آمد. بوسنی‌ها ابتدا سراغ کشورهای اروپایی رفتند اما کمک انجام نشد. بعد سراغ آمریکایی‌ها رفتند که این جنگ را تمام کرد و باز اتفاقی نیفتاد؛ سراغ کشورهای اسلامی هم رفتند. شرایط سخت‌تری می‌شد چون یک دهم مردم کشور در جنگ کشته شدند!

با توجه به این شرایط ایران تصمیم گرفت کمک کند که این کمک‌آخرين جنگ ادامه داشت. این کمک‌ها شامل مواد غذایی، دارو و سلاح بود. مهم‌ترین اتفاقی که ایران در این جنگ رقم زد؛ زمانی بود که شهر کاملاً در محاصره بود. در پخش غربی شهر یک فرودگاه قرار داشت که مردم برای خروج از شهر باید از این فرودگاه استفاده کردند و در باند فرودگاه می‌دویند. سازمان ملل این اجازه را نمی‌داد و بانورافکن آنها را برمی‌گرداند و گاهی صرب‌ها تاک‌تیراندازی‌هاشان مردم را به شهادت می‌رسانند. در این زمان ایران بیشنهاد ساخت یک توپل زیر باند را به داد که با مخالفت روبه رو شد. یک ایرانی که پدرس هم مقنی بود با مشورت‌های زیاد این کار را نجام داد و توپل افتتاح شد و این توپل الان به اسم توپل امید از آن یاد می‌کنند چون غذا و دارو را به مردم منتقل می‌داند و جزو آثار مهم این شهر است.

- باتوجه به این**
- شرایط، ایران**
- تصمیم گرفت**
- کمک کند که این**
- کمک تا آخر جنگ**
- ادامه داشت. این**
- کمک‌ها شامل**
- مواد غذایی،**
- دارو و سلاح بود.**
- همچوین اتفاقی**
- که ایران در این**
- جنگ رقم زد؛**
- زمانی بود که شهر**
- کاملاً در محاصره**
- بود**

مسلمان شدند، معلوم نیست. روایتی می‌گوید در اوپیش ایران در گذشته برای کار و تجارت و تبلیغ وارد بوسنی شدند و آنچه اتراء کردند. تعداد تکایا که در بوسنی برقرار است و یکی از معروف‌ترین تکیه‌های کل دنیا اتفاقاً در خیابان لوگاوینا است. رسماً اسلام با ورود عثمانی به بوسنی وارد آن منطقه شد و بعد از عقب‌نشینی عثمانی مردم آن منطقه مسلمان ماندند.

مردم بوسنی یا صرب ارتکس هستند یا کروات کاتولیک یا بوسنی‌ای مسلمان. اینها ۲۰ سال باهم زندگی کردند. بعد از جنگ را در یک خیابان سرددوفروشی‌شوروی سابق کشورهای شش جمهوری شروع کردند به فروپاشی و تجزیه شدن؛ مردم مسلمان

بوسنی چهل و چند درصد کل مردم را تشکیل می‌دادند و بقیه کشور شدند صرب‌های بوسنی و کروات‌های بوسنی؛ در یک نظرسنجی اعلام کردند که آیا ماه می‌خواهیم مثل کشورهای دیگر اعلام استقلال کیم که در یک همه‌پرسی کشور تقریباً با ۶۴ درصد حضور مردم، ۹۸ درصد رای دادند که ما می‌خواهیم یک کشور با اقوام مختلف از جمله مسلمان صرب و کروات باشیم. نهادهای بین‌المللی هم استقلال بوسنی را قبول کردند. این آغازی بود بر جنگ بوسنی که سال ۱۹۹۲ جنگ را شروع کردند که سه سال و نیم طول کشید. دیدشان این بود که تمام مردم مسلمان را زیبین ببرند و عده‌ای را مجبور به کوچ کنند. سارایوو، پایتخت بوسنی و سلطنت درهای که دور تاروش کوه است قرار دارد. صرب‌ها تمام کوه را گرفتند؛ تک‌تیرانداز و خمپاره‌انداز داشتند و هر کسی درون شهر تردد داشت رامی زندن؛ تقریباً در سه سال و نیم جنگ، در شهری خیلی کوچک‌اندازه یک منطقه تهران، ۱۵ الی ۱۸ هزار نفر شهید شدند که ۱۶۰۰ نفر کوک بودند.

زنگی، امید و تلاش

رضانمازی مجدداً در پخش دیگری از مراسم افزود؛ یکی از ویزگی‌های خانم حیدری می‌داند که واقعیت‌های را به طور کامل می‌گوید و خواننده کتاب به طور کامل از وقایع باخبر می‌شود. حقیقت این که این کتاب بیشتر در مورد زندگی، امید و تلاش ساکنان لوگاوینا در سه سال و نیم و برابر زندگی است. در واقع این کتاب از زندگی مردم و خانه‌های ایشان و ارتباطی که ساکنان با هم داشتند و در نهایت تلاش همه آنها برای زندگاندن بود. برگرفته شده است. مردمی که تلاش می‌کردند با وجود شلیک تک‌تیراندازی به پنجه خانه‌های ایشان امید را از دست ندند. خانم دمیک روزنامه‌نگاری جسور بود که با سفر به کره شمالی، کشور بتیت و سارایوو تحت محاصره؛ روایت‌های جذاب و شیرینی از اتفاقاتی را که دیدند، ثبت کردند. لحظات دلخراشی هم روایت کردند و

به گزارش قفسه کتاب، آیین رونمایی و نقد و بررسی کتاب «خیابان لوگاوینا» با حضور رضا نمازی (متوجه) و محمد مهدی حیدری (کارشناس حوزه بالکان) در فرهنگسراق اشرف برگزار شد.

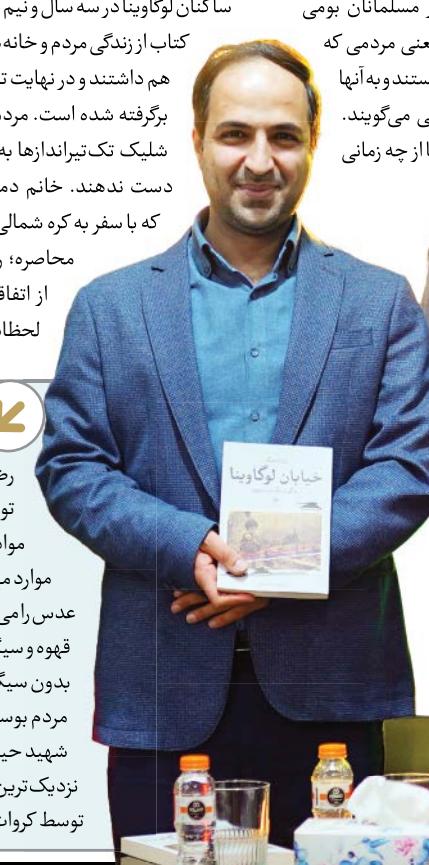
در ابتدای این نشست میثم رشیدی مهربادی، کارشناس مجری به توضیحاتی درباره کتاب خیابان لوگاوینا پرداخت و گفت: خانم باریارادمیک، خبرنگاری بود که تصمیم گرفت جنگ را در یک خیابان کند. نویسنده کتاب تصمیم گرفت بخشی از جنگ را در یک خیابان زیرنظر بگیرد و شرایط زندگی در جنگ و بعد از آن را بررسی کند که روایتی بسیار خواندنی را در این کتاب رقم زده است.

شعرای فارسی زبان در بالکان

رضانمازی، مترجم اثر در ابتدای این نشست گفت: به دلیل علاقه‌هایی که در حوزه ایران‌شناسی، منطقه بالکان و کشور بوسنی داشتم و با توجه به وجود اشتراکات فرهنگی فراوان با منطقه بالکان این کتاب را ترجیم کردم. چند نفر از شعرای فارسی زبان هستند که در بالکان زندگی می‌کردند و نشانه‌هایی از زبان فارسی را می‌توانیم در آنجا ببینیم. هنوز که هنوز است در بخش قدیمی شهر سارایوو روی دیوار یک سری ایيات متعلق به خیام با زبان فارسی به چشم می‌خورد. همچنین تعدادی از شاعران فارسی زبان مفروزی موقتاری که منظمه با بلستان به تقلید از بهارستان جامی و گلستان سعدی سروده است. اما ماین منطقه را بیشتر با جنگی که بعد از سال ۱۹۹۰ صورت گرفته می‌شناسیم. با تمام اینها هنوز بالکان برای ما ایرانی‌ها منطقه‌ای ناشناخته محسوب می‌شود. تعداد کتاب‌هایی که در رابطه با این منطقه ترجمه شده خیلی کم است. احساس کردم این کار با توجه به شناختی که از مطالعه آثار خانم باریارادمیک داشتم و قلمش را می‌شناختم، مستند خوبی باشد.

دواویش ایرانی در بوسنی

محمد مهدی حیدری نیز در ادامه این مراسم گفت: در کل اروپا دو کشور مسلمانان بومی دارند، یعنی مردمی که مهاجر نیستند و به آنها چشم آبی می‌گویند. این که اینها از چه زمانی

ایران‌کمک‌کردکه زندگی کنیم

رضانمازی: از بخش‌های جذاب کتاب برای من؛ بخش استاید نوآوری است، این بخش توضیح می‌دهد که مردم بوسنی در آن شرایط سخت با کمک‌های غذایی سازمان ملل و مواد غذایی که داشتند برای خودشان یکی درست می‌کردند و جشن می‌گرفتند، یکی از مواد مهم برای مردم بوسنی قهوه و سیگار بوده است که به علت نبود قهوه در زمان جنگ آنها عذر رامی سوزانند و ظاهر آن به شکل قهوه در می‌آمد. در زمان جنگ گفته کارخانه‌های قهوه و سیگار فعال بودند. اهمیت قهوه و سیگار آن قدر زیاد بود که یک ضرب المثل دارند که قهوه بدون سیگار مثل مسجد بدون مناره است. یکی از اقلام کمک کرد که زندگی کنیم. مردم بوسنی می‌گویند «دنیا به ما کمک کرد که زندگی کنیم». شهید حیدری یکی از چهره‌های برجسته این جنگ است که یک سال در بوسنی را در شهر ایسکو، نزدیک ترین شهر به لوگاوینا مستقر بود و هر کمکی از دستش بر می‌آمد از جنم داد و در نهایت توسط کروات‌ها به شهادت رسید.

با رضا استادی درباره کتاب جدیدش (۱)

تئیه کنندۀ مختارنا

من در طول بازنویسی کتاب دوستان و کیل را در جایگاه مخاطب اثر قرار می‌دادم و فکر می‌کردم مخاطب کتاب یک شخصیت حقوقی است. حالا چطور باید اوراقانع کنم که مثلاً آنچه درباره بودجه می‌گوییم واقعیت دارد؟ من بالای نگاه کتاب را بازنویسی کردم تا مخاطب سخت‌گیر را قانع کنم و تناقضی در کتاب وجود داشته باشد.

آیا دلگیری هایی از سریال مختارنامه ویرخی از پژوهش‌هایی که بعد از آنها حضور پیدا کردید به وجود آمدند بود. امروز نسبت به پژوهه مختارنامه چه نگاهی دارید؟ آیا دلگیری ها وجود دارد یا نه؟

مسیر کلی این سریال هاست و پُرتش است. من از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۱ در پژوهه مختارنامه درگیر تنش گسترده‌ای بودم. مدیریت وقت سیما فیلم علاقه‌ای به حضور من در این پژوهه نداشت و چون امکان حذف من را داشتند بار ابر دوش تهیه‌کننده انداخته بودند و او هم حاضر به حذف من نبود. این وضعیت تنش بالایی ایجاد کرد و تا حدود زیادی فرساینده بود. تصور کردند باید فردی با وزن علمی و فرهنگی بالاتری مدیریت روابط عمومی این پژوهه را بهمده داشته باشد. من متولد ۱۳۵۸ هستم. افراد مختلفی با حقوق‌های بالا معرفی می‌شدند و تئیه کننده نمی‌پذیرفت و عقیده داشت من که با قرارداد انکاری بایلی با ایشان همکاری می‌کنم، برای پژوهه مفید هستم و اگر قرار است شخص دیگر این مسئولیت را به عهده بگیرد باید هزینه‌اش را سیما فیلم پپردازد.

تنش به حدی بالا بود که در سال ۱۳۹۱ با وجود وجهه‌ای که اسم مختارنامه در جامعه داشت، من باشیدن این نام دچار حس

به پشت صحنه مختارنامه بازمی‌شود و اتفاقات و ماجراهای را روایت می‌کند. این بخش از داستان واقعی بود.

چه عاملی باعث شد تا تصمیم به نگارش نهایی کتاب بگیری؟ وقتی دیدم بعد از گذشت یک دهه از پایان پخش مختارنامه، مشکلاتی که در زمان ساخت سریال در این پژوهه وجود داشت، همچنان در کارهای تاریخی دیگر هم تکرار می‌شود، به نظرم رسید باید تجربه مختارنامه به شکلی واقعی منتقل شود. مسئولان تلویزیون پس از بخش مختارنامه و عده داده بودند ده ها سریال تاریخی مانند مختارنامه می‌سازند ولی بعد از یک دهه عمل هیچ سریال تاریخی در آن ابعاد ساخته نشد. در بخش دیگری از ماجرا آثاری خلق شده بود که مدعی انتقال تجربه مختارنامه بودند ولی بخش مهمی از تجربه‌های مختارنامه تولید و برنامه‌ریزی، بود جه بندی و مسائل مدیریتی بود. این اثر فقط دکور، لباس و گریم نبود. در هر سریالی می‌توان با دعوت از نیروهای متخصص مختارنامه آن تجربه‌هارا در کار جدید تکرار کرد ولی در این آثار این بخش‌های مهم یا حذف شده بود یا به صورت غیرواقعی روایت شده بود. این موارد باعث شد برازی به نتیجه رساندن کتاب مضمون شوم. مذاکرات اولیه کتاب از سال ۱۴۰۰ آغاز شد. مرداد ۱۴۰۱ کتاب از سوی نشرین‌الممل پذیرفته شد. فایل نهایی آن مهر ۱۴۰۲ تحویل ناشر و در نهایت خود کتاب ارديبهشت ۱۴۰۳ به چاپ رسید.

من قبل و بعد از چاپ کتاب این اثر را خوانده‌ام. مشخص است که برای نگارش این کتاب با حجم بالایی از اطلاعات موافق بودید. آنچه برای من سؤال برانگیز است: سختی کتاب‌گذاشتن برخی از داده‌ها است. چطور به این طرح رسیدید؟

این کتاب در نسخه‌های اولیه مبتنی بر گفت و گو بود. سفارش یکی از مراکز تحقیقاتی صداوسیما به من این بود که با چند نفر از سرگروه‌های اصلی و عواملی که در تولید سریال نقش کلیدی داشتند مصاحبه‌هایی انجام بدهم و مجموعه گفت و گوها در قالب کتاب

مقدمه: رضا استادی به دلیل تجربیاتش در روزنامه نگاری، حساب شده و دقیق صحبت می‌کند. کتاب جدید او درباره تجربیاتش از همراهی با سریال بزرگ «مختارنامه» آنقدر خواندنی بود که تصمیم گرفتیم ساعتی با هم گپ و گفتی داشته باشیم و حاصلش اکنون مقابله شماست. این کتاب را نشرین‌الممل منتشر کرده و فروش خوبی داشته است.

چه راه‌هایی ارزشمندتر درباره سریال مختارنامه را تأثیر

زیاد به کتاب تبدیل کردی؟ درباره سریال مختارنامه، تصمیم به نوشن کتاب نداشتم. پس از پایان پخش مختارنامه در سال ۱۳۹۱ برنامه کاری مفصلی را طراحی کرده بودم که شامل چند درمان و چند فیلم مستند بود و براساس این برنامه پیش می‌رفتم و از کارهای تحقیق تا فیلمبرداری... درباره هر پژوهه انجام می‌دادم.

پس از پایان پخش سریال مختارنامه، کتاب پرونده مختارنامه به شکل نسخه‌های مختلفی از طرح اولیه در فاصله سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۳ به چند ناشر درون صداوسیما پیشنهاد شده و آنها به دلایل مختلف چاپ کتاب را نپذیرفتند و توافقی حاصل نشده بود. هیچ ناشری خارج از صداوسیما هم قاعداً حاضر به انتشار و پخش این کتاب نبود، چون می‌گفتند متولی سریال مختارنامه خود صداوسیماست. البته چند بار مذاکره‌های جدی صورت گرفت اما ناشران نگارش نهایی را می‌خواستند. نگارش نهایی هم کاری پژوهی و زمان بر بود و از نظر خودم باید حتماً ناشری چاپ کتاب رامی‌پذیرفت تا به نگارش نهایی کتاب تغییر شود. به همین دلیل پژوهه را اکنار گذاشت. در زمان تولید و پخش سریال هم چند مرکز پژوهشی و تحقیقاتی صداوسیما وارد کار شدند و حتی به عقد قرارداد منجر شدند. قراردادهاشکل اجرایی به خود نگرفت و پس از مدتی لغو شدند.

پس در زمان پخش سریال، طرح اولیه این اثر را در سرداشتی؟ بله، حتی در زمان دوم خودم به نام «بدون توغیر ممکن بود» که سال ۱۳۹۳ منتشر شد، فصلی را به مختارنامه اختصاص داد بودم. آن کتاب داستانی اجتماعی بود که با یکی از شخصیت‌های داستان

کارهای استادی در زمینه داستان نویسی

بود و موضوع خلیج فارس را مطرح می‌کرد. داستان مربوط به ایرانی مهاجری بود که بین این سه کشور در رفت و آمد است. تا سال ۱۳۹۶ کار دیگری از من منتشر نشد. در سال ۱۳۹۷ مجموعه داستانی به نام «خونه خالی» و رمانی به نام «حمام ترکی» منتشر کردم. در این فاصله زمانی کارهای پراکنده‌ای داشتم. عمر دستار در روابط عمومی و مجبور بودم کارهایی انجام داشتم. بدhem که جنبه درامزایی داشت.

از سال ۱۳۹۶ متوجه شدم که باید این حوزه را جدی تر بگیرم و در حوزه داستان تممرکز شدم و در زمینه طرح‌های داستانی نوشتن را به طور جدی شروع کردم. هم‌زمان فیلم‌سازی را آغاز کردم که حاصل آن چند کار کوتاه و مستند است. یکی از مستندتها با نام «بنز ایرانی» راجع به تولید اتوبیوگرافی بنز در ایران است. یک رمان هم درباره خرم‌شهر دارم که همچنان در جست و جوی ناشری توانمند براز آن هستم.

من چیزی را در کتاب حذف نکردم، جزوی از شخصی افاده. دوران ساخت سریال طولانی بود و این دوران بی‌پولی، مشکلات اقتصادی و دوری از خانواده را با خود به همراه داشت. بعضی برخی همکاران دچار اختلاف خانوادگی شدند و برخی از همسر خود جدا شدند. بعضی هم ازدواج کردند!

ناشر و کارشناسان موارد بسیاری را برای حذف علمات زده بودند و هراس داشتند این موارد را شاد داده بودند. همچنانه یک واکنش اثراورزشکار تغییر نکرد.

[۱] به نظر می‌رسد این کتاب می‌تواند تجارب خوبی از این دهد به‌ویژه در تعامل با سازمان صنادویسیما.

حتی اگر کسی نخواهد سریال عظیمی برای تلویزیون پسازد این کتاب چارچوبی از کار با صنادویسیما را به خواننده ارائه می‌دهد که ساختار و مناسبات تلویزیون چگونه است. مثل رفتار مدیر تولید با مدیر شبکه یا رفتار مدیر شبکه با معاون سیما چگونه است؟ این که یک تهیه‌کننده باید با کدام بخش‌ها در ارتباط باشد و در هر بخشی چه زبانی را به کار بگیرد تا کار موفق باشد. سعی کرده‌ام به طور جزئی به این بخش بپردازم تا قابل درک و انتشار باشد.

[۲] تا مفعطی تهیه‌کنندگان، مولک بودند و سعادت هنری و درک اجتماعی آنها فراتر از کسی بود که فقط آب و نان گروه سازنده را تأمین می‌کند. این روزها کمتر چنین تهیه‌کنندگانی می‌باشند، این کمبوڈ چقدر به عدم روابط‌گری ما زاین افراد مربوط می‌شود؟

قطع‌ناشی از عدم روایت صحیح از وضعیت تهیه‌کنندگان قدیمی است. ما تهیه‌کنندگانی مثل حسن بشکوفه داریم که آثار زیادی تهیه کرده؛ یا محمد بیکزاده، تهیه‌کننده امام‌علی (ع)؛ اما

هیچ وقت کسی به سراغ شان نرفت و تجربه کاری که انجام دادند ثابت و ضبط نشد. در این حوزه نیاز است یک تاریخ شفاهی ماندگار انجام و تجربه این تهیه‌کنندگان بازخوانی گردد؛ البته به شرطی که کار به صورت حرفة‌ای و درست انجام شود. تا جایی که من بیاد دارم تهیه‌کننده همواره در تلویزیون موجود منفوری بود و به عنوان شخصی قلمداد می‌شد که بیشترین سود را از پروژه می‌برد و کار خاصی نمی‌کند اما این شغل پر رحمت و پر اهمیت است.

[۳] در روزنامه‌نگاری همواره سعی داشتید متفاوت و جنجال برانگیز عمل کنید.

من به دنبال جنجال نبودم ولی شرایط امروز ایجاب می‌کند در هر موضوعی شفافیت حاکم باشد. مطالب شفافیت و پرداختن به شفافیت یکی از دلایله‌های من بوده و هست. در شرایط فعلی روزنامه‌نگاری، این کار کمی غیر متعارف به حساب می‌آید اما وظیفه روزنامه‌نگار دنبال کردن ابهامات و باسخ دادن به سوالات است.

[۴] بین روزنامه‌نگار، نویسنده و مستندساز بیشتر کدام عنوان را می‌پسندی؟

«نویسنده» همه این عنایون را شامل می‌شود. در روزنامه‌نگاری سبقه‌ای طولانی‌تر دارم و در طول ۲۸ سال گذشته این کار را انجام دادم. فرغ از خطاب قرار گرفتن با چه عنوانی، خروجی کار مهم است. وقتی کسی فاقد عنصر تأثیرگذاری است، بود و نبودش فرقی ندارد. من تلاش کردم تأثیرگذار باشم. تا زمانی که به فضای هنری و فرهنگی کارمان و باستگی مالی نداشته باشیم، می‌توانیم آدم‌های مستقل و به تبع آن تأثیرگذاری باشیم. و باستگی مالی مارا محافظه کار می‌کند.

مه‌پای کارم‌ایستاد

پرونده مختارنامه) گپ و گفتی داشتیم

دارم، گاهی کنیش و واکنش اطرافیان را نیز خود آگاه وارد چهارچوب داستانی می‌کنم، اما در مورد مختارنامه همواره در پشت صحنه اتفاقات جالبی می‌افتد که حتی قابلیت طنز داشت.

[۴] مثل چی؟

یک بار در فصل زمستان گوجه گران شده بود و چلوکابی که سر صحنه می‌دانند گوجه نداشت. از طرف یکی از سرگوه‌هایی که جزو رده‌های بالای سریال بود به خاطر نبود گوجه در کنار کباب به آقای فلاخ اعتراض شد. آن روز کنار شادروان فلاخ بودم و می‌دیدم تهیه‌کننده پروژه‌ای با آن ابعاد در حال توضیح دادن سرمای تهران و علت اصلی نبود گوجه بود. بادین آن صحنه فکر می‌کردم تنافق این اعتراض در کار فرهیختگی این آدم‌ها چقدر طنزآمیز است. تصور من این بود که اگر مختارنامه به کتاب تبدیل شود متنی علمی یا پژوهشی خواهد داشت، داستانی بودن محتوا پیشنهاد ناشر بود و خوشبختانه کار حالت خشکی پیدا نکرد.

[۵] بعد از این کار، روابط عمومی چند سریال دیگر هم

بودند.

بله، تا سال ۱۳۹۶ روابط عمومی چند سریال دیگر هم بودم. یکی از دلایل ادامه داشتن حیات مختارنامه رسانه است. به عقیده من در پخش اول مختارنامه تصمیم گرفته شد برای بخش رسانه، فضای بازی مستقلی تدارک دیده شده و سریال در این بستر عرضه شود و خود رانشان دهد.

کاری که در مختارنامه انجام شد کار مفصلی بود. مختار اولین سریال بود که سایت اینترنتی داشت و ساعت به ساعت به روزانه نیز شد. به یاد از دارم در ابتدای پخش سریال روزانه ۸۰۰ تا ۸۵۰ هزار بازدید داشت. تیم فنی مرتب «هاست» بیشتری داشت. هزار بازدید ۸۵۰ روزانه داشت. تیم فنی می‌شد. به یاد دارم در ابتدای پخش سریال روزانه ۸۰۰ تا ۸۵۰ هزار بازدید داشت. این سایت قرار بود از سال ۸۸ و به طور کامل در سال ۸۹ تولید را داشت ولی بنا به دلایلی راه نیافتاده بود، ولی در سال ۸۸ و به طور کامل در سال ۸۹ داشت.

سال ۱۳۸۴ در سریال دیگر، موضوع سایت را برای تهیه‌کننده توضیح داده و گفتم این مسئله جزو ضروریات است، اما و گفت من سایت رانمی فهمم؛ بنابراین سایت نمی‌خواهم. تهیه‌کننده دیگری در مقابل همان توضیحات من راجع به سایت گفت وظیفه من اطلاع رسانی درباره سریال نیست. وظیفه من تحویل نوار به تلویزیون است و تلویزیون خودش باید تبلیغ کند. شادروان فلاخ امایه روابط عمومی اعتقاد داشت و من را در جریان کلیت ماجراهای قرار می‌داد تا محتوا رسانه‌ای تولید شود و اگر در جایی اطلاعاتی انتشار می‌یابد که به زبان پروژه است، مدیریت گردد. در زمان پخش سریال حاشیه‌های مخرب وجود نداشت.

[۶] دچار خودسازسوزی هم شدی؟

مختار اولین

سریالی بود که

سایت اینترنتی

داشت و

ساعت به ساعت

به روزرسانی

می‌شد. به یاد

دارم در ابتدای

پخش سریال

روزانه ۸۰۰ تا

هزار بازدید

داشت. تیم فنی

مرتب «هاست»

بیشتری می‌خشد

تا سایت اصطلaha

((داون)) نشود

انجار می‌شد. چون در فضای بسیار تلخ و بدی کار کرده بودم. بعد از اولین پخش که براساس وظیفه باید آن را دنبال می‌کردم؛ دیگر تماسای پخش‌های بعدی اش را دنبال نکردم؛ چون دیدن آن تصاویر آرام می‌داد.

در سال‌های بعد وقتی وارد پروژه‌های دیگری شدم و بعدها در بخش خصوصی به عنوان روابط عمومی کار کردم همیشه می‌دیدم که استانداردهای محمود فلاخ در مقام تهیه‌کننده این پروژه در مواجهه با روابط عمومی به شدت بالا بود و این حرفة را بهتر از من می‌شناخت. ایشان در سال ۱۳۹۸ به رحمت خدا رفت.

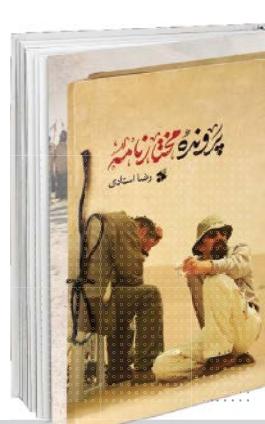
وقتی نگارش کتاب پیش آمد، دیگر آن قضاوت‌های تأثیری در نگارش آن نداشت؛ زمان زیادی گذشته بود. از طرفی می‌خواستم را بنویسم که آدم‌های مرتبط با آن زنده بودند و اگر می‌خواستم موضوعی را غرض و رزانه نقل کنم حتماً با اکتش منفی آنها را بروزه رو می‌شدم. کتاب چند ماهی است منتشر شده و اکتش منفی نداشته و هیچ کس محتوا آن را تکذیب نکرده است.

[۷] بیشترین سایه شما در روزنامه‌نگاری بود و از جایی به بعد تصمیم‌گرفتند وارد عرصه داستان شوید. دلیل این تغییر فاز چه بود و چی خواستید چه خلائی را در ذهن تان پر کنید؟

و اندوخته‌های فضای داستان در این روایت استفاده کردید؟

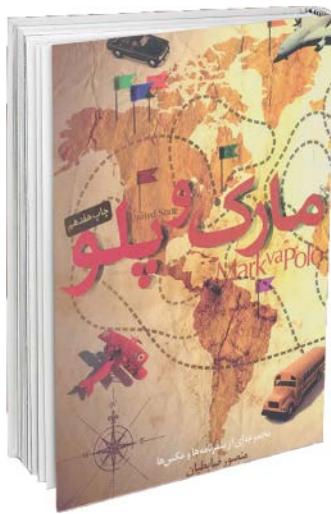
من روزنامه‌نگاری را ز سال ۱۳۷۵ شروع کدم. اولین کتاب من با نام «هیچ وقت نمذہن نبودیم» در پاییز سال ۱۳۸۰ منتشر شد. کتاب قطوری با ۷۰۰ صفحه در موضوع جنگ و دهه ۶۰ بود. اسفند ۱۳۷۸ به روزنامه جام جم پیوستم و این کتاب را در روزنامه جام جم بازنیویسی نهایی کردم. آن زمان همکاری من با جام جم به صورت حق التحریر بود. من از ۸ صبح تا ۱۱ شب در روزنامه نمذہن نبودم و کتاب را بازنیویسی می‌کردم و از ۱۱ به بعد مشغول کار روزنامه‌نگاری می‌شدم. با همان کتاب به دیدن محمود فلاخ تا کتاب را به فیلم‌نامه تبدیل کم. وقتی کتاب را بازنیویسیدم گفت قابليت تبدیل شدن به فیلم‌نامه تلویزیونی راندارد، چون مطالع کتاب قابل طرح در سیما نیست. از من دعوت کرد به عنوان روابط عمومی با دفتر او کار کنم.

من آن نگاه داستان نویسی را به پروژه مختارنامه بدم. چون پروژه وجودی‌گاهی بود که به نگاه داستان پردازانه نیاز داشت. من سعی می‌کدم حتی برای اطلاع رسانی انتخاب بازیگر نقش اول پروژه داستانی بنویسم. همیشه شاخ و برگی وجود داشت که خبرهای اراده کند. این روایت‌ها در رسانه‌های مختلف به صورت یک سریوی کلی تکرار می‌شد و در نهایت خبری جذابی اجاد می‌کرد. این نگاه داستانی همواره با من است و به تمام و قایع چنین نگاهی

و منصور ضابطیان در هیچ سفری - تقریباً . در تور تولیدر نیفتاده و عوضش رفته زبان یادگرفته و به هر نحوی گلیمش را از آب کشیده و هر شهری و کشوری که رفته، رفته داخل زندگی آن شهر در بخش غیرتوريست گذرش و این درخشنان ترین انفاق ممکن در هر سفر به هر مقصد ناشناخته است.

آدم هاتا جرات نکنند دل از طن و تخت و بالش تنظیم شده با راحتی خواب شان نمی کنند و منصور تا هر جا که رفته، ترجیح داده به هاستل هایی برود که در پک اتاق چند تخت دارد و هر تختی، ساکنی از یک گوش دنیا. کشکول شرقی، غربی منصور ضابطیان که من چاپ بیست و دو متش را از نشر مثلث خردم و خواندم، جرأت بزرگی می دهد به آرزوی دارهایی که با سفر، مسئله دارند و به نظرم کار آدم باید به جایی برسد که بی سفر نتواند سر کند. همین.

بیشتر ما
ایرانی‌ها، سفرها
در قوطی کبریت
تورلیدر بلد
به محیط
تجربه می‌کنیم
خصوصاً اگر
سفرش خارجی
باشد. کربلا و
پاتایایش هم
فرقی ندارد

اولویت نداشت و زندگی بی سفر برایش ملای نداشت تا این که در حدود بیست و اندی سال قبل، پیشنهادی وسوسه‌انگیز برای سفرت‌زیکه دریافت می‌کند و همان دمو اول، دچار پرسش ماهی ای می‌شود که می‌فرماید: «بریم ترکیه که چی بشه؟» و بعدش سوالات اتوماتیک متعاقبیش که ناشی از نیوود «سفر» در سید هزینه‌های خانوار ایرانی است و شکر خدا الان اوضاع کمی بهتر است و ملت فهمیده‌اند آنها که سفر می‌روند و پول پس انداز می‌کنند برای سفر، چیزی شان نشده و عقل شان پاره‌سنگ برنداشته و عیب و علتنی را دچار نیستند.

الغرض، کتاب «مارک و پلو» کشکولی از سفرهای دهه ۸۰ منصور است به شرق تا غرب عالم و من در سفرنامه‌های قبلی ای که از او خوانده‌ام، یک نکته برایم برجسته بوده که ما ایرانی‌های دچار آرزوی به سفر، اگر احیاناً سفر هم برویم، دچارش می‌مانیم و آن ایرانی رفتن به سفر است». عیبی که منصور از آن بری است.

سفر در قوطی کبریت!
بیشتر ما ایرانی‌ها، سفر را در قوطی کبریت تورلیدر بلد به محیط، تجربه می‌کنیم. خصوصاً اگر سفرش خارجی باشد. کربلا و پاتایایش هم فرقی ندارد و به رغم هزینه‌کرد دلاری به سفرگرانی مثل هند یا فرانسه، دچار تورلیدری می‌شویم که چند جای مشتری پستند را نشان کرده و تورامی برآنجاو چند خط توضیح می‌دهند و والسلام و البته که مقصد مراکز خرید از مراکز زندگی شهری در مقصد سفر، مشتری بیشتری دارد.

حسین شرفخانلو

نویسنده

بکی از خویشان ما که خدایش به سلامت دارد و از قضا زندگی اش طوری بوده که اهل سفر بسیار است و اهلی نوشتن دیده‌ها و شنیده‌هاش در سفرهایی که رفته، یک بار جمله جالی در فقره سفرفتن گفت و بعدش که دقیقش شدم، دیدم حرفش حق است.

گفت «اگر خداوند متعال اراده نمی‌فرمود به پراکندگی مزارات اهل بیت از خراسان تا عراق و شام و حجاز، نه از ده ما ایرانی‌ها از حد ترخص شهرمان بیرون تر نمی‌رفتیم و در کل ایام تکلیف مان به عبادات یومیه، نماز شکسته خواندن را تجربه نمی‌توانستیم کردن.»

راست هم می‌گفت. این گزاره لائق در مورد من و نسل‌های قبلی من صادق است و اگر سفرهای مشهد و قم را که بعدها کربلا هم به آنها اضافه شد از زندگی کسانی که شمردم کم کنیم، عمل اسفر دیگر در سال شمار ایام عمرشان پیدائیمنی شود ایهاین که مجبور شده‌اند برای درمان یا حضور در مجلس ترحیم کسی از شهر و دیارشان ولو به اندازه نصف روز به بیرون سفر کنند.

پیشنهاد و سوسه‌انگیز

منصور ضابطیان را که بیشتر به اجراییش در برنامه هفت شبکه چهارمی‌شناختیم، هم از قضا مثل من و هم نسلی‌هایم، سفر در

ذره‌بین

عضویت در کتابخانه‌های عمومی
در سال‌های اخیر، راه‌اندازی پرشمار کتابخانه‌های عمومی، حتی در دورترین نقاط گستره جغرافیایی کشور، دسترسی به کتاب را بسیار راحت تر از قبل کرده است. نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور، مدارس و دانشگاه‌ها، شهرداری‌ها و مساجد و مراکز دینی؛ هر کدام با گردآوری جدیدترین کتاب‌های منتشر شده در موضوعات مختلف، کتابخانه‌هایی دایر کرده‌اند که می‌توانید با ثبت نام و پرداخت هزینه‌ای ناچیز در آنها عضو شده و از مطالعه کتاب در فضای آرام کتابخانه بهره‌مند شوید.

تنهیه نسخه‌های غیرگاذی و کتاب‌های صوتی
این روزها، نسخه‌های غیرگاذی و صوتی کتاب‌ها، طرفداران بسیار به ویژه در میان مخاطبان فضای مجازی پیدا کرده و به خاطر کمتر بودن هزینه‌های تولیدشان با قیمتی به مرائب پایین‌تر در اختیار عموم قرار می‌گیرد.

هر چند گوش دادن به یک کتاب صوتی، مثل ورق زدن و خواندن نسخه‌چاپی کتاب؛ لذت‌بخش نیست ولی مزیت اصلی آنها قیمت کمتر و قابل استفاده بودن از طریق تلفن همراه در شرایط مختلف زمانی و مکانی است.

هدیه، وقف و نذر کتاب
ترویج فرهنگ هدیه کتاب؛ نذر فرهنگی کتاب در مناسک و مناسبت‌های دینی و وقف کتاب به عنوان سرمایه‌ای فرهنگی؛ می‌تواند دسترسی بهتری به کالای فرهنگی کتاب در میان افسار مختلف مردم ایجاد کند. اقدام قابل تقدیر ستاد نماز جمعه تهران در برای میزهای امانت کتاب، نمونه‌ای از اجرای این راهکارهای عملیاتی برای دسترسی آسان به کتاب و افزایش سرانه مطالعه در عموم مردم است که قابل الگوگری برای سایر مجموعه‌ای دینی و فرهنگی کشور خواهد بود.

پنج راهکار ساده برای مواجهه کتابخوان‌ها با گرانی کتاب

کنید؛ کتاب‌های خوانده شده‌تان را با هم مبادله و دیداری هم تازه می‌کنید.

خرید از فروشگاه‌های برخط کتاب.

کتابفروشی‌ها و بساطه‌های فروش کتاب دست دوم
هنوز در نگاه برخی مدیران و دست‌اندرکاران سایت‌های فروش کتاب و کتابفروشی‌ها؛ ترویج فرهنگ کتابخوانی و تکریم اهالی کتاب بر نگاه‌های کاملاً اقتصادی و کسب سودهای هنگفت، برتری دارد.

اگر سری به سایت‌هایی مثل پاتوق کتاب فردای‌امرک‌تبادل کتاب تهران بزنید، می‌توانید بسیاری از کتاب‌هایی را که دنبال‌شان هستید با قیمت قدیم و مناسب از طریق دریافت پستی یا به صورت حضوری، خریداری کنید.

با کمی حوصله و جست‌وجود میان ابوبه کتاب‌های موجود در بساط دست دوم فروش‌های حوالی میدان انقلاب، تعدادی از کتاب‌های کم‌یاب و گران را با قیمت و کیفیت ظاهری قابل قبول پیدا می‌کنید.

حسین شیخانی

پژوهشگر

این روزها، اوضاع ناپسالم اقتصادی کشور بر بازار اقلام فرهنگی هم اثر گذاشته و افزایش قیمت کتاب؛ قدرت خرید جمعیت کتابخوان کشور را کم کرده است.

ناشران، گرانی کاغذ را به عنوان دلیل اصلی بالارفتن قیمت کتاب معروفی می‌کنند. دولت مدعی داشتن برنامه و اقدام در حوزه تولید و مدیریت بازار کاغذ است ولی تغییر خاصی در زمینه بهبود شرایط نشر کتاب مشاهده نمی‌شود.

این گرانی دو تأثیر مستقیم بر چرخه تولید و خرید کتاب گذاشته؛ بسیاری از ناشران شده‌اند و دست مخاطبان برای خرید کتاب، تکاب‌هایشان شده‌اند و دست مخاطبان برای خرید کتاب، تنگ‌تر شده است.

ناگفته نماد که بدون شک در آینده‌ای نه چندان دور؛ سیر نزولی خرید کتاب، تأثیر مستقیمی بر سرانه مطالعه خواهد گذاشت.

حل مشکلات حوزه نشر مانند بسیاری دیگر از مسائل کشور با استفاده از ظرفیت‌های داخلی و اقدام جهادی مدیران، قابل حل است ولی تاریخین آن روز، شاید بتوان با این چند راهکار ساده، مشکل خرید کتاب‌های گران قیمت را پشت سر گذاشت:

امانت گرفتن کتاب از فamil و دوستان

بیشتر شما در جمع آشنایان و دوستان، افراد کتابخوانی دارید که کتاب‌های زیادی دارند، آنها را خوانده‌اند و تمایل دارند برای مطالعه به صورت امانت در اختیار دیگران بگذارند. می‌توانید از این ظرفیت برای خواندن کتاب‌های جدید استفاده

■ مدیر انتشارات سیب صادق:

ایجاد شبکه توزیع کتاب در کشورهای حوزه مقاومت ضروری است

علی‌اکبر میرزا‌آقایی خوانساری بر اهمیت آگاهی پخشی و نقش رسانه‌های دارمیرفی حقیقت ججه مقاومت تأکید کرد و ضرورت ایجاد پیوست فرهنگی مناسب را یاد‌آور شد. وی افزود: ما باید به جامعه آگاهی بدیم. پخشی از مردم، بدون داشتن شناخت کافی از ججه مقاومت عمل می‌کنند. از سوی دیگر، عده‌ای به کلی بی‌تفاوت هستند و تفاوتی بین ججه مقاومت و جبهه مقاومت نیستند. این وضعیت نیاز به روش‌های آموزشی مؤثر دارد.

با ابور میرزا‌آقایی جریان نشر کتاب در حوزه مقاومت، نیاز به تقویت دارد: متأسفانه جریان نشر کتاب در باره محور مقاومت در حال حاضر ضعیف است. باید نشرانی که به طور خاص به نیازهای جوانان توجه دارند، به این حوزه توجه بیشتری کرده و آثار باکیفیت‌تری تولید کنند. مدیر انتشارات سیب صادق در پایان بانگاهی امیدبخش به آینده اشاره کرد: ما باید به دنبال ایجاد شبکه‌ای برای توزیع کتاب‌های مفید در سطح کشورهای ججه مقاومت باشیم تا آثار تولید شده به درستی معرفی شوند.

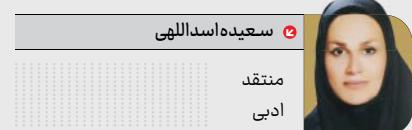
■ به قلم نوجوان

■ برای قصه‌های تصویری از مرزبان نامه «آهوی اسیر» به روایت فریبا کاهر

چه کسی آهو را می‌خرد؟

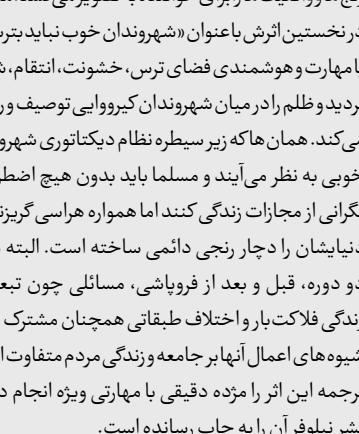

آهو را نکشد و آن را به شهر ببرد و در بازار بفروشد. آهوی بیچاره خیلی ترسیده بود و نمی‌دانست در بازار چه بلای سرش می‌آید و چه سرنوشتی در انتظارش است. شما فکر می‌کنید چه کسی آهو را می‌خرد؟ یعنی چه بلای سرموشی که حاضر شد به آهو کمک کند، آمده است؟ به نظر من ما هیچ وقت نباید به خاطر ترسیدن از چیزی به دیگران کمک نکنیم. البته باید حواس مان به همه چیز باشد و اگر خطری تهدیدمان می‌کرد از بزرگ‌ترها کمک بگیریم و بتوانیم مفید باشیم. برای این که بدانند چه برسموس آمده و سرنوشت آهوی زیبا چه می‌شود حتماً این کتاب را بخواهید تا بادرستان‌های مرزبان نامه بیشتر آشنا شوید.

کلود سیمون، رمان نویس فرانسوی معتقد است که نویسنده مانند هر کس دیگری، فقط جزء کوچکی از واقعیت را در می‌یابد و برای شناختن جهان مانند همه، همان پنج حس را دارد و چند پاره نامربوط که با زحمت به هم مربوط می‌شوند. بنابراین نویسنده به جای آن که از مسائلی سخن بگوید که به قول سارتر، از حد تجربه‌اش بی‌نهایت بالاتر است بهتر و شرافتمندانه‌تر آن نیست که تنها از تجربه و دانسته‌اش سخن بگوید؛ هر کدام از ماجراهایی که دانیم از معنای جهان؟ هر آنچه که دانیم این است که دنیا حرکت می‌کند و بیوسته تغییر شکل می‌دهد. به واقع زندگی یک جنسی مداوم، انقلاب مداوم، ویرانی و نوسازی مداوم است و آنچه دیروز حقیقی بود امروز حقیقی نیست و شاید هیچ چیز حقیقی نباشد.

کتاب فوق متشکل از ۹ داستان با پیوندهای روابی خاص است که در بازه زمانی سال‌های قبل و بعد از فروپاشی اتحاد شوروی در اوکراین اتفاق می‌افتد. داستان‌ها از ابتدای تاریخ شروع شدند و مایه‌ی بعداز سقوط اتحاد جماهیر شوروی روی می‌دهند. نکته حائز اهمیت در این کتاب به‌هم پیوستگی و وحدت زمانی و مکانی داستان‌ها با هم بوده که این نشان از تسلط نویسنده بر فرم و ساختار داستان است. همه چیز در داستان‌های این کتاب در حال فروپاشی و اضمحلال است و هیچ یک از شخصیت‌ها در مقابل آن مصون نیستند. تصاویر و توصیف‌های نویسنده از زندگی مردم اوکراین در زمان قبل و بعد از فروپاشی، وحشت زندگی در آن سال‌ها را به‌خوبی به مخاطب منتقل می‌کند؛

■ برای کتاب «شهروندان خوب نباید بترسند» نوشته ماریا روا و ترجمه مژده دقیقی

شگردهای نویسنده‌ای سرشار از نبوغ

هر چند گاهی زبان سویه‌های طنز می‌گیرد و یک جاها گروتسک بالا می‌زند اما همه اینها شگردهای نویسنده‌ای سرشار از نبوغ است که با معمصومیتی طنزآلود، ظالمانه‌ترین رنج‌ها واقعیت هارا برای خواننده به تصویر می‌کشد. ماریا روا در نخستین اثرش با عنوان «شهروندان خوب نباید بترسند» بامهارت و هوشمندی فضای ترس، خشونت، انتقام، شک و تردید و ظلم را در میان شهروندان کیرووایی توصیف و روایت می‌کند. همان‌ها که زیر سیطره نظام دیکتاتوری شهروندان خوبی به نظر می‌آیند و مسلمان باید بدون هیچ اضطراب و نگرانی از مجازات زندگی کنند اما همواره هراسی گریزن‌پذیر دنیاگشایان را دچار رنجی دائمی ساخته است. البته در هر دو دوره، قبل و بعد از فروپاشی، مسائلی چون تعییض، زندگی فلاکت‌بار و اختلاف طبقاتی همچنان مشترک و تنها شیوه‌های اعمال آهای بر جامعه و زندگی مردم متفاوت است. ترجمه این اثر را مژده دقیقی با مهارتی ویژه انجام داده و نشر نیلوفر آن را به چاپ رسانده است.

سلام به چهارهای عزیز. یادتان می‌آید که چندوقت پیش کتابی به شما معرفی کردم که حکایتی از مرزبان نامه بود؛ اسم حکایت شاهزاده و درخت معجزه‌گر بود. این مجموعه ۱۰ جلد دارد که در انتشارات قدیانی چاپ شده است. امروز هم می‌خواهیم حکایت دیگری از این مجموعه را به شما معرفی کنم که اسمش «آهوی اسیر» است.

این قصه درباره یک آهوی خیلی خوشگل است که با همه آهوها فرق دارد. یک روز آهوی بیچاره در دام یک شکارچی گرفتار می‌شود. قبل از این که شکارچی به آهو برسد، یک موش چاق و گنده از نزدیک آهو را می‌شود. آهوی زیبا چند بار موش را صدا می‌زند اما موش خودش را به نشیدن می‌زند و به آهو کمک نمی‌کند. آهو هرچقدر از موش خواهش می‌کند اما او قبول نمی‌کند تا به آهو کمک نماید. همان موقع یک عقاب می‌آید و موش را به چنگالش می‌گیرد و می‌برد.

آهوی مهربان برای این که موش شکارشده بود، ناراحت می‌شود. بالاخره شکارچی آهوی زیبا را می‌بیند و خیلی خوشحال می‌شود. شکارچی تصمیم می‌گیرد که